

[Ulrich.]

Vi kan ikke se, at det Arbejde, der paalægges ham, er større og mere omfattende end det, der i Øjeblikket paahviler den Mand, der udfører dette Arbejde, og som er udset til at beklæde den nye Stilling, og som Følge deraf var der ikke nogen Grund til at forhøje Lønnen.

Vi har ligeledes ment, at det havde været rimeligt, naar Tingene skulde overveje en saadan Omkalfatring af Forholdene derude — Ministeren kan ikke lide, at jeg bruger Ordet Omkalfatring, jeg bruger det nu alligevel —, at Udvalget da havde faaet Lejlighed til ved Besøg paa Skolen at overbevise sig om, hvorledes Forholdene derude er.

Men alt dette bryder Ministeren sig slet ikke om, Formanden for Udvalget langt mindre. Nej, der er ikke Tid. Der er en vis diktatorisk Tilbøjelighed hos den højtærede Minister — det tillod jeg mig at sige til ham forleden —, og det lader til, at Ministeren har smittet sin Partifælle Udvalgsformanden. Jeg tror nu, at den ærede Udvalgsformand skal vogte sig noget for at efterligne den højtærede Statsminister, for det har han sikkert ikke Evne til at gennemføre. Men vi maa altsaa meget beklage, at Forholdet har været saaledes.

Jeg vil gerne slutte disse mine Betragtninger med følgende Udtalelse..... (En Stemme: Hør!). Det ærede Medlem sagde Hør, det kunde gerne være, det var for tidligt, det kunde være, Slutningen blev lige saa lang som Begyndelsen, det kan han ikke vide noget om.... Under disse Forhold, hvor det er blevet Mindretallet umuliggjort at faa de nødvendige Oplysninger til Klaring af hele dette vigtige Spørgsmaal, foreslaar Mindretallet Lovforslaget tilbagesendt til Udvalget.

Himmelstrup: Da denne Sag forleden var til første Behandling, indledede det ærede Medlem Hr. Ulrich, Ordføreren for det konservative Folkeparti, med en Bemærkning om, at det ikke var ham muligt at se, hvad Grunden var til, at dette Forslag blev fremsat. Jeg er i den for mig ejendommelige Situation at være enig med det ærede Medlem Hr. Ulrich, idet jeg ganske kan slutte mig til dette; jeg kan heller ikke forstaa, hvad Grunden har været til, at den højtærede Landbrugsminister har fremsat dette Forslag. Jeg synes, at Forslaget er upaakrævet.

Hvis der havde været Ting at bebrejde den nuværende Ledelse af den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, saa kunde der

naturligvis være Tale om forskellige Ændringer. Men jeg synes, man maa give det ærede Medlem Hr. Ulrich Ret i, at dersom der var Tale om Bebrejdelser mod den Økonomi, som var ført ude paa Landbohøjskolen, saa var det nærliggende for den højtærede Minister at fæstne sin Opmærksomhed paa hele Tilsynsraadets Organisation og søge den ændret, fordi just Tilsynsraadet er det Organ, der, som det ærede Medlem Hr. Ulrich nu fremhævede, i sin Tid er indsat for at være Ministerens Raadgivere paa dette Omraade.

Man kunde jo ogsaa tænke sig, at det var en Misforståelse med den almindelige Ledelse, som Landbohøjskolen havde haft i de senere Aar. Men den højtærede Landbrugsminister har selv i de Bemærkninger, hvormed han forelagde Forslaget, udtrykkelig forvaret sig mod, at dette skulde være Tilfældet, idet Ministeren sagde:

„Jeg ønsker udtrykkelig at fremhæve, at der i dette Lovforslag ikke bør og ikke kan lægges nogen Kritik imod den hidtidige Ledelse af Skolen, lige saa lidt som deri fra min Side ønskes lagt nogen som helst Mistillid til Lærerraadet.“

Disse to Forhold, som man altsaa kunde tænke sig var Aarsagen til Lovforslagets Fremsættelse, kan altsaa ikke være den sande Grund, den maa søges andetsteds. Og det fremgik jo da ogsaa af den højtærede Ministers Forelæggelsestale — og Ordføreren for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, var inde paa samme Betragtning —, at naar man ønskede dette Lovforslag gennemført, var det i Virkeligheden af Hensyn til Lærerraadet. Det var for at lovfæste en Ret, som Lærerraadet ikke har nu, idet det hverken kan gøre Indstilling om eller øve afgørende Indflydelse paa Direktørvalget; det har, som bekendt, kun en Ret til at udtale sig om det, en Ret, som tilmed er omtvistet, og den højtærede Landbrugsminister er aldeles ikke pligtig at følge Lærerraadets Ønsker.

Det, man nu vilde gennemføre, var i Virkeligheden, af Hensyn til Lærerraadet, at skabe en lovmæssig Ret for Lærerforsamlingen — ikke til at indstille, ej heller til at vælge en Direktør —, men derimod til at vælge en Rektor. Jeg tror at vide — men det vil blive yderligere opklaret, naar dette Lovforslag naar over i Landstinget —, at Lærerraadet ude paa Landbohøjskolen ikke ønsker denne Ændring. Det ønsker ikke dette Hensyn, som Ministeren her har tænkt at vise det. Det ønsker ikke denne Ret til at vælge en Rektor, naar Rektorens Virksomhedsomraade samtidig bliver be-